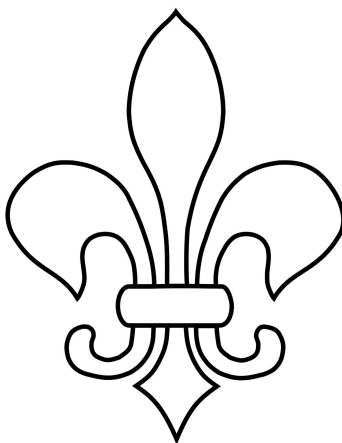

KÉRI FERENC

Lilium

TÖRTÉNELMI DRÁMA
SZENT IMRE HERCEGRŐL

„Csonka-torony” Alapítvány
Soltszentimre, 2008

Szereplők:

Zsuzsanna, Imre felesége

Gizella királyné

Imre herceg

István király

Gellért püspök

Thonuzoba, besenyő vezér

Vazul, magyar főúr

Henrik, bajor király

Péter, velencei herceg

I. jelenet – Az álom

ZSUZSANNA

Liliom virult selymező réten,
Ez volt álmom, mi az elmúlt éjen
Riasztott, majd nem hagyott aludni.
Értelmét soha nem fogom tudni.

GIZELLA

Itt e földön hírhozók az álmok.
Magyarázatot én sem találok,
De biztos, hogy az Úr üzent benne.
A megoldás lehet, bússá tenne.

ZSUZSANNA

E virág tiszta, s jókedvet áraszt,
Rátekintve meg nem rémít bánat,
Sőt nyugalom üli meg lelkemet.

GIZELLA

Mondtam, Istenünk küldte a jelet.

ZSUZSANNA

Mindenre ő ügyel a világon,
Tündöklő virág bimbódzó ágon.
Az élet egyetlen mozgatója,
Jó és rossz napjaink elhozója.

GIZELLA

Csak álmod, vagy más is nyomja lelked?
Mondd ki inkább, mint szívedben rejtseed!

ZSUZSANNA

Mily ötlet a fenséges királytól,
Hatalmát átadja, s hű fiától
Várja a folytatást, a jövődőt,
A békét hozó töretlen erőt.
Vajon mi vezette el idáig,
Mint jutott el magától fiáig?

GIZELLA

István fáradt, ráültek az évek,
Testét is nyúzzák kórfeleségek,
Ereje kész, nyugalomra vágyik,
S az Úré akar lenni halálíg.
Sokat túrt, míg e hon idáig ért,
Beváltotta azt, mit a sors ígért,
S jó irányba kormányozta népét,
Megteremtve e földön a békét.
A békét, mely még ingoványon áll,
De már felszállóban van a homály,
S felragyog hamar a Nap korongja.

ZSUZSANNA

Az útnak Imre a folytatója?

GIZELLA

Benne egyedül most minden erény,
Hite által szigorú és szerény,
Meg nem alkuvó, ha baj van, bátor,
Oktalanul ő sohasem vádol,
Lelkét világi bűn nem mérgezi,
Mert a legnagyobb úr védelmezi.

ZSUZSANNA

Ezért kell gyorsan trónra ülnie?
Gyakran nem ér célt az, aki siet.

GIZELLA

Itt nincs sietség, megérett a nap.
Hosszú készültek után avat
Új királyt e szél tépázta nemzet.
Uralomra kész az ifjú herceg.
István beteges, most kell váltani,
Két lábbal kell az élre állani,
Hogy el ne enyésszen, mi eddig kész.
Oly férfi kell, ki jámbor és vitéz,
Kit alázat hajt, s görcsös akarat,
Ki nem emel, csak őriz falakat.

ZSUZSANNA

Én kissé zavartnak látom Imrét,
Mint ki a feladatra még nincs kész,
Ám lehet, hogy csak az elvárás az,
Mi bennem ily érzéseket támaszt.

GIZELLA

A feladat nemes, tudja ő is.
Lelkében oly szilánkokat őriz,
Mik által győz az elvárásokon,
S a remegés, mit látsz, tovaoson.
Az izgatottság a jónak jele,
Hisz jól tudjuk, annak remeg keze,
Ki hatalmas célt óhajt erősen.
Oly célt, mit aztán elbír erőben.
Én nem félek. Ismerem jól Imrét,
Ki e honban bármely helyre is lép,
Csodálat övezi, hú alázat,
Ő élteti majd ez ősi házat.

ZSUZSANNA

Ez tehát küldetése uramnak.

GIZELLA

Lehet, néki más tervei vannak,
De csak a haza számít, más semmi.
A sors ellen kár bármit is tenni.
Tudom, érzi, mit vár az Úr tőle,
Dicső, nagy király lesz majd belőle,
Ki híven szolgálja egész népét.
Ki nem nagyra törve állít mércét,
Csak jámboran lesve a köz javát,
Honját élteti, s nem önnön magát.
Ha így lesz, lásd, boldogság övezi!

ZSUZSANNA

Úgy érzem a válasz oly közeli.

GIZELLA

Miféle válasz, édes leányom?

ZSUZSANNA

Mily bimbó nyílik dús virágszálon.
Tudom, a talaj termő már régen,
De bús szél rohan olykor a réten,
Mi friss hajtást törve szalad tova.
Ki él, annak mindnek ez a sora.
Az erős marad, a gyenge hullik,
A világ sorsa csak ennyin múlik.

GIZELLA

Igaz, de mára enyhébb lett a szél,
S fiam erős, mint a pengeacél,
Mi tusában sem csorbul ki soha.
Lehet a harc bármilyen mostoha,
Az Úr dönti el a végső csatát,
S vele már rég eljegyezte magát.
Ne búsulj hát, virul majd virágod,
S ily ragyogást a világ sem látott.

ZSUZSANNA

Oh, királyném, mily jó ezt hallani,
Könnyebb lesz fõm álomra hajtani,
Ha e zord érzések tovaszállnak.

GIZELLA

Nem szólítanál inkább anyámnak.
Sorsunk összeforrt, drága leányom,
Egy utat járunk e szép világon.
A cél közös: férjünk mellet állni,
S mit az Úr ránk mért, akképp szolgálni.
Tudd, ez nem teher, csak annak látszik,
Ki életével ily módon játszik,
Minden percét boldogságban éli.
Urunk nyugalját tölünk reméli.
Hidd el hát nekem, bájos gyermekem,
E hivatásban dicsőség terem.

ZSUZSANNA

Megnyugtatnak e biztató szavak,
Mi eddig bántott, messzire szalad.

KÉRI FERENC: LILIOM

GIZELLA

Jöjj, gyermekem, segítséged kérem!
A nagy napra nem vagyok még készen,
A ruháról hiányzik pár hímzés,
Miben a pap felkeni majd Imrét,
S már csupán egy hét van a munkára.

ZSUZSANNA

Menjünk, a tú ne várjon hiába!

GIZELLA

Jövendő csillan a múlt fonalán.

ZSUZSANNA

Hímezzük együtt jövőnket, anyám!